

Vlády se dnes již jen zřídka uchylují k neskryvanému odnětí soukromého majetku. Když už se tak děje, používají zákonného důvodu, tedy vyvlastnění ve veřejném zájmu, jehož role je však z hlediska obecných principů práva přinejmenším problematická. I stranou přímých zásahů zůstává vládě široký prostor pro zásahy do vlastnického práva v podobě nesčetných regulací. Při uvážení omezení vlastnictví tak není možné se soustředit pouze na ty typy omezení, které jako takové označuje právní řád. Kromě toho, že občané odvádějí až polovinu svého vydělaného příjmu z různých důvodů do veřejných rozpočtů, stále se zvyšuje počet státních zásahů při nakládání se soukromým majetkem, které jako takové nejsou ani zdaleka důsledně nahlíženy.

Za daných podmínek je určitá míra regulace pro moderní stát z hlediska jeho přežití nezbytná, bylo by však nejen z hlediska ochrany vlastnického práva vhodné, aby měla své hranice. Profesor Epstein věří, že existuje cesta, která umožňuje vládě překonávat problémy veřejných statků a koordinační problémy prostřednictvím regulací a zdanění. Podstatou ale je, že pokud stát chce používat těchto donucovacích prostředků, musí poskytnout výhody i jedincům, kteří byli donuceni se určitých výhod vzdát, a to v takové míře, aby byla jejich situace přinejmenším stejně dobrá jako před donucením²⁹.